

Anno Nu

OJ Frère

Inhoudsopgave

Voedsel.....	4
Vroege vogels	5
Aphorisme 75.....	6
Solitair.....	7
Lang geleden.....	8
Wanneer?	9
Trots*	10
Aphorisme 76.....	11
Kamer	12
Geheugenverlies	13
Samenscholing	14
De jongste dag	15
Treurdicht.....	16
Zeldzame ziekte	17
Uitvlucht	18
Maaltaal	19
Mijn vrouw	20
In lycra	21
Bij het open raam.....	22
Geen woorden	23
Icarus.....	24
Vorbereid.....	25
Rijmku	26
Aphorisme 77.....	27
Lentekriebels (Sonnet VI).....	28
Net uit bed.....	29
Open hek.....	30
Mijn hondje (een rondeel)	31

Tegemoet.....	32
Routineklus	33
Deze morgen	34
Piep, piep	35
Diepte.....	36
Prediker 1.0.....	37
Jij & ik	38
Op straat*	39
Aphorisme 78.....	40
Alleen nu.....	41
Gevallen.....	42
Paaszondag	43
De bard.....	44
De file	46
Landleven	47
Onder de brug	48
Kinderspel.....	49
Aan de haak	50
Aphorisme 79.....	51
Nostalgie.....	52
Trekvogels	53
Niet thuis	54
Aan gene zijde	55

* geschreven bij de schrijfgroep Stem in de Stad

Voedsel

(Voor H.J.P.)

De boom heeft wortels
Diep in de grond
Als houvast
Voor voedsel

Ook op jou kan ik leunen
Voor geestelijk voedsel
Me vasthoudend
Voor inspiratie

Iedere keer weer

Vroege vogels

Piep, twiet
Fluit, wiewie
Ik hoor ze
In de vroege morgen

Ik zie ze niet
Zij elkaar
Hopelijk wel

Als ze roepen
Piep, twiet
Fluit, wiewie

Aphorisme 75

Diepe gedachten zijn vaak
de wartaal van ondiepe geesten

Solitaire

Een rode vrouw bespringt
de zwarte heer
Het einddoel ligt gestapeld
Top-Down
Bottom-Up
Afgelegd zonder humor

Geduldig wacht ik
Alleen
Ik kies mijn mogelijkheden
In drietallen

Als het einde nadert
zal blijken of het genoeg was
Als straks
In de doos van Pandora
de hoop weer wordt opgeborgen

Lang geleden

Lang geleden
Was er
In
Het begin

Vroeger
Konden we
Helemaal
Zelf

Er was
Een kans
Er bestond
De mogelijkheid

Lang geleden
Kon het
Alleen kwam het er niet van

Wanneer?

Wanneer stopt de wijzer?

Wanneer slaat het uur?

Wanneer is het tijdstip?

Wanneer het vuur?

Nu zijn het vragen

Nu onbekend

Het kan me niets schelen

Wanneer jij er maar bent

Trots*

Kijk maar

Ik ben de beste
Topintelligent
Aantrekkelijk
Goed gekleed
Geliefd bij iedereen
Altijd aardig

Iedere dag
Sta ik klaar
Voor mijn medemens
Voor jou dus
Belangeloos
Cijfer ik mezelf weg

Daar mag ik best wel trots op zijn

Toch?

Aphorisme 76

Inspiratie is een put zonder deksel;
om te scheppen heb je een emmer nodig

Kamer

Op de stoel
Zit de man
Sigaar vergeten
In de asbak

Op het bed
Slaapt de poes
Opgekruld
In de poezenhemel

Op de tafel
Staat een kop
Halfvol
Koude thee

Stof dwarrelt
In zonnebanen
Tussen de gordijnen

Op het dressoir
Tikt
De antieke klok

Op de grond
Rust een boek
Uit

Geheugenverlies

Ik weet het niet meer
Terwijl ik het toch zo goed wist
Maar ook daar kan ik mij niets van
herinneren

Samenschooling

Stoel en tafel
Zee en strand
IJzer en wafel
Klos en kant

Tomaat en steeltje
Water en kraan
Zon in het prieeltje
Kip en haan

Fiets en banden
Daar en hier
Voeten en handen
Bak vol papier

Boom en wortel
Veger en blik
Beton en mortel
Jij en ik

De jongste dag

Van vlinder tot pop tot rups
drijf je op het water,
verschuil je je onder de atoomparaplu

Bazuinen schallen dissonant
als de echo van de paddenstoel
langzaam wegsterft

Ruiters spreken in vurige tongen
op gevleugelde rossen
in de zwarte asregen

Gargouilles spuwen vuur
over de hoofden van
geaborteerde foetussen

Het stond geschreven
Vroeger
Voor nu
Voor vandaag
Voor de eeuwigheid

Treurdicht

Er is niets
In de leegte van jouw heelal
In jouw universum
heersen zwarte gaten
daar dooft het licht

Het is gezegd
Het staat geschreven
Maar niemand leest
Niemand luistert

Geluid plant zich niet voort
In een vacuüm

Zeldzame ziekte

Ik lijd aan een vorm van metrofobie
Want echt: sonnetten trek ik nie

Uitvlucht

Het hek staat open
Het veld is leeg
Kuierlatten in de nacht

Wie had de sleutel?
Wat was het doel?

De poort is gesloten
De code vernieuwd
Infrarood naast de lens

Wat ligt er binnen?
Wie is er thuis?

Je loopt
Je zoekt
Je denkt
Je kijkt

Er hangt een nestkastje aan de boom
Wachtend op eieren
Wachtend op gepiep

Maaltaal

Groot boot spoot verdroot
Water in de botervloot
Laag blaag zaag vlaag
Snap je nu waarom ik klaag?

Toon koon hoon woon
Woorden op mijn telefoon
Zeg heg leg steg
Witte strepen op de weg

Was tas pas gas
Vlekje op mijn nieuwe jas
Dicht licht zicht wicht
Je hoort het: sinterklaasgedicht

Mijn vrouw

Zon of regen dag of nacht
Blij wat je me hebt gebracht
Altijd bezig altijd druk
Streef je naar gezinsgeluk

In de kinderen in het ontbijt
Kun jij je je beste krachten kwijt
Daarna ijverig, niet te stoppen
Ga je nog de plinten soppen

Naar Albert Heijn, dat valt niet mee
Boodschappen doen voor het diner
Daarnaast vind je het ook fijn
Uiterlijk verzorgd te zijn

Altijd mooi, in 't huwelijk trouw
Blijf jij voor mij de ideale vrouw

In lycra

Het stille universum braakt licht
Zwammen zwijgen neer onderons
Er schiet een zerk langs de horizon
Gebeiteld in hard bevroren boter

In plassen zwemmen hamerhaaien,
verscholen achter de ligusterhaag
Angst voor voetschimmel woekert
in met purschuim opgevulde spouwmuren

Het water kabbelt
De buurman babbelt
De verkiezingsposter vlegt

Nu knippert het verkeerslicht blauw
Nu loopt de chaise longue op stramme poten
Nu spannen de billen van de triatleet zich
In lycra

Bij het open raam

Het open raam

Kijkt

Jij kijkt

De stilte

Wacht

Jij wacht

Steeds weer

Elke dag

Elke minuut

Je zit

Je kijkt

Je hoopt

Maar er komt

Niets

Helemaal niets

Geen woorden

Er zijn geen woorden voor
Dus kun je er niets over zeggen
Alleen voelen
En dat lukt ook niet altijd

Icarus

Gevallen van grote hoogte
Geland zonder vleugels
De was gesmolten
door stralen van vuur

De zee bruist op
Over fossiele gronden
Kringen rimpelen
Naar verre kusten

Oranje gaat de zon onder
Het water verdampt
In het nova-licht
van vergeten kinderen

Voorbereid

De kaarten zijn geschud
De tafel is gedekt
Voor nu, voor straks, voor ons

We wachten zwijgend
In de startblokken
Op onze plaatsen

Het schot klinkt
De doden staan op
De as verdicht zich

We zien toe
De kaarten geschud
De tafel gedekt
Het feest is begonnen

Rijmku

Water in de sloot
Het leven is maar even
En dan ben je dood

Aphorisme 77

Kunstmatige intelligentie beschouwen
als creatief
Is als van het mooie weer genieten
op de zonnebank

Lentekriebels (Sonnet VI)

De krokus bloeit en de narcis
In de tuinen, in de perken
Daaraan kunnen we goed merken
Dat het nu echt lente is

Ook de dagen blijven lengen
De zon komt telkens vroeger op
En het maalt steeds door mijn kop
Wat zal mij het voorjaar brengen?

Sinds jij mij zo wreed verliet
In het kille koude najaar
Leek het leven op een hel

Ik vind snel een nieuwe griet
Ik ga zoeken: hier en daar
Deze lente lukt het wel!

Net uit bed

Gisteren kwam ik vroeg uit bed
Aansluitend schreef ik een sonnet
Je hebt dat soms voor het ontbijt
Zo'n vlaag van creativiteit

Open hek

Het hek staat open
Geen paard
Geen koe
Geen mens

Er hangt prikkeldraad
Tussen palen
Scherpe stekels
Onder stroom

We lopen naar binnen
We lopen naar buiten
We kijken
We zoeken tevergeefs

Want

Het hek staat open
Geen paard meer
Geen koe meer
En al helemaal geen mens

Mijn hondje (een rondeel)

Ik neem altijd mijn hondje mee
Des morgens naar het bos
Het vaste rondje met z'n twee
Ik neem altijd mijn hondje mee
Hij rent dan lekker los
Ik neem altijd mijn hondje mee
Des morgens naar het bos

Tegemoet

De paraplu
Boven opgestoken haar
Boven geschonden aangezicht
Onder vallende druppels

De jas
Over dichtgeknoopt overhemd
Over uitpuilende buik
Onder opstaande kraag

De schoenen soppen
De sokken nat
Zolen vol modder

Hij loopt
In korte broek
In de regen
In maart

Routineklus

Gewoon
Zoals we het altijd doen:
Bommetje erop
Kruisraketje
Mijntje om de haven te blokkeren

Even kijken uit de ruimte
Anders nog een tweede golf
Als dat nodig is

We moesten wel ingrijpen
Ze vormden immers een bedreiging
voor de wereldvrede

Maar het gaat prima
De doelen zijn bijna bereikt
Dan gaan we weer opbouwen

Alleen die drones
Da's nog even oefenen
Maar dat leren we ook wel

Deze morgen

Deze morgen
Gaat de zon op

Deze morgen
Open ik mijn ogen

Deze morgen
Stap ik uit bed

Deze morgen
Poets ik mijn tanden

Deze morgen
Kleed ik me aan

Deze morgen
Gaat de zon op

Deze morgen
Wordt het licht

Net als gisteren

Piep, piep

Als eieren zin gelegd
Dichtregel, stoeptegel

Als de vogels broeden
Fluitketel, brandnetel

Als de dagen lengen
Alfaman, snelkookpan

Wachten we, zitten we
Totdat, opdat

Als de uitkomst vastligt
In 't geniep, in 't gepiep

Piep, piep, piep, piep, piep
Fladder

Diepte

Het is niet diep genoeg
Niet te begrijpen
Voor mij, voor jou, voor iedereen
(dat wil zeggen voor hen die willen horen)

Het verbergt de onderlaag
Het schermt af
Barrières van beton
Muren met glasscherven

De put is gemetseld
De slinger verroest
Boven het vermolmde deksel
Groen gebladderd

De echo klinkt
De kiezel valt
Kringen in de diepte

Maar niet diep genoeg
Niet te begrijpen
Ondanks de echo
Ondanks de galm
Die wij ook niet horen

Prediker 1.0

We worden wijzer
Smeden het ijzer
Als het heet is

Dan wordt het later
De kruik gaat te water
Tot hij barst

Bus 14 gaat
De windvaan staat
Onbeweeglijk

Langzaam rent de tijd voorbij
De prediker verheft zijn stem
Schoonheid is niet afhankelijk
Van waarden

Jij & ik

Als ik jou was
En jij mij
Voor even

Konden we dan
Zouden we dan
elkaar beter begrijpen?

Of is de kloof te diep
De rivier te breed
En resten ons
Alleen twee lachspiegels?

Op straat*

Zonder reden
Zonder doel
Reed hij
Alleen
In de regen
Nat, druipnat

Zonder huis
Zonder geld
Onderweg
Altijd onderweg
Naar morgen

Met gisteren op zijn nek

Aphorisme 78

Morgen is vandaag
Alleen een beetje later

Alleen nu

Er is alleen nu
Niet morgen
Niet gisteren
Alleen nu

Er is alleen hier
Niet daar
Niet elders
Alleen hier

De toekomst bestaat niet
Gisteren is vergeten
Er is alleen hier
En nu

Gevallen

Evenwicht, belicht
Van één kant
Naar één kant
Onvermijdelijk gevallen

Rechtop staand
Tijdelijk lijdelijk
Geleidelijk
In de kern geraakt

Ooit goud
Nooit zilver
Nooit brons

Lang geëerd
Lig je verweerd
Snel bedorven
Onder verkregen aarde

Paaszondag

De eieren zijn onthoofd
De kuikens gesmoord in de dop
We matsen de familie
Met een brunch

Als de koning is gekroond,
het kruis is gedragen
kijken we steeds weer
naar de zonzijde van het leven,
zijn we dankbaar

Danken we voor de bloemen

De bard

In vroeger tijden wilde men
Zich aan het hof verpozen
Daartoe ontbood men vaak een bard
(Of ging met maagden vozen)
Maar meestal was de poëzie
De bron van hoofs vermaak
Dus lag er voor genoemde bard
Bij elke vorst een taak
Hij speelde daarbij op een luit
Zijn liederen, goed bij stem
En telkens als hij een pauze nam
Dan klapte men voor hem
Vaak bracht hij ook het wereldnieuws
(Er was geen televisie)
Zodat men op de hoogte bleef
Van roddels over prinsen die
Men anders niet zou horen

Soms was het een riskant beroep
Ontstak de vorst in toorn
Als onze bard berichten zong
Die men niet graag wou horen
Zo is er een geval bekend
(’t was aan het hof in Zweden)
Waarbij de zanger na zijn lied
Al snel is overleden
De koning, hij was zeer ontstemd
Riep: knoop de schooier op
En spoedig hing de zanger daar
Te bungelen aan zijn strop

Dat risico loop ik nu niet
Toch kom ik aan mijn end
Met deze brok geschiedenis
Die ik heb neergepend
Het was misschien niet erg hoogstaand
Het diende slechts ter lering
In elk geval vond ik het wel
Een leuke tijdspassing

De file

De file wacht
De opgebroken straat
blaast bellen

Winden waaien
razend boven zand

In nacht klinken kreten
van wanhoop uit de bovenkast

Wij staan en wachten
In de straat
In de file
En hopen

Landleven

Stemmen staken uit protest
Woorden in het geluid van stilte
Betekenisloos van diepe zin

Vette klanken borrelen op
Boven kratermeren zweven
de papieren tijgers op stijgwind

De volgevreten duiven koeren
Magere poedels rennen achter
weggeworpen kastieballen

Het weiland woekert
De mestvaalt damp
De boer opent het hek
Voor zijn schapen

Onder de brug

Onder de brug
Stroomt het Spaarne
Gemalen naar de sluis
Naamloos naar het Zijkanaal

Onder de brug
Vaart de Frans Hals
Doorzichtig overkapt
Het museum voorbij

Over de brug
Schuifelen voeten
Lopen belangstellenden
Richting ateliers
Richting mooi

Kinderspel

Holle bomen klinken
Vaten gevuld met stikstof
Spechtennesten onbewoonbaar
verklaard door wijze uilen

Verlaten mijnen gapen
Ingevallen tunnels dreigen
Rails weggeroest
door druppelend grondwater

In het zand schrijven we namen,
spelen met schepjes en emmertjes,
drukken inktvisvormpjes in de vloedlijn

Het water komt
Het water gaat

Aan het eind van de regenboog
begraven we onze dromen

Aan de haak

Uit het water
Gevangen
Aan de haak geslagen
Bungel je
Weerloos

Teveel lucht
Teveel ruimte
Een grote ledigheid
Een niets
Om je heen

Er was
Vastigheid
Zekerde
Geborgenheid
Houvast

Nu spartel je
Happend
Aan de lijn
Ingehaald
Stervend
Alleen

Aphorisme 79

Jij zegt regelmatig: “Daar zijn geen woorden voor”
Waarom hou je dan je mond niet?

Nostalgie

Stilte klemt de kille kamer
Sintels koelen, as vergrijst
Een laagje stof dekt de tafel

In het centrum van het web
loert de geest langs kleverige
draden naar het verleden

Het moment trekt tranen
uit verdorde ogen
De herinnering verstomt

Nu de avond valt
Nu de tijd verglijdt
Nu

Trekvogels

Getinte glazen kijken
De frequentie wordt afgeknepen
Zout verkocht voor zoet
In zwart licht wentelt de steen

Van de toren blazen we
Door het bos zien we
In het water drijven we
Op ons ongelijk

Weters weten
Gelovigen geloven
Doeners doen

In de lucht vliegen vogels
Van Oost naar West
Van Noord naar Zuid
Los van de wereld
Vrij zonder doel

Niet thuis

De strop hangt
De haak houdt

De stoel ligt
Omgevallen

Ik bel aan
Tevergeefs

Je zou toch
thuis zijn
vandaag?

Aan gene zijde

Aan de overkant
Is het gras groener

Aan de overkant
Groeien bomen tot in de hemel

Aan de overkant
Smaakt de liefde zoet

Aan de overkant
Is gebrek onbekend

Aan de overkant
Bestaat geen verdriet

Aan de overkant
Heerst vrede

Altijd
Tot in de eeuwigheid